

העולם הזה - כוח חדש פגישות חברים ואוהדים

עם
אלכס מסיס
חבר הוועה"פ של ההסתדרות

בבאר-שבע 14.12.72
על מקום הפגישה - יפורסם
ב"העולם הזה" בשבוע הבא
באילת 15.12.72
בבית גלעד, 345/5, אילת

אנתו בלך ושוב ושום דבר לא יצא מזה. אבל מאיר לא התיאש. נכנס לי ג'יק בראש" אמר, "אין לי ברירה, אני מוכרח להמשיך. עשיתי דבר יותר מדי יפה מכדי שאוותר עליו כל כך מהר".

הוא הסתובב בחוגי הבונים עד שמצא סוף סוף משקיע שהאמין בו ובתוכניתו. היה זה בחור אמריקאי שהיה מוכן להשיג קיץ את הכסף להקמת מפעל נסיוני. עכ" שיו היה חסר רק המזמין שיומין דירות כאלה לנסיון. ואז באה ההזמנה הנסיונית מקיבוץ מעגן-מיכאל להקמת שמונה יחידות דיור בבנין בן שתי קומות במשק.

בתים להעברה

במצב הנוכחי של הבניה בישראל, כשלעולים המגיעים ארצה אין יותר דירות והם נשלחים אל קרוביהם כדי שלא יהיה צורך להקים מעברות חדשות; כשזוגות צעירים מזקינים לפני שהם זוכים לראות את הדירות המובטות חות להם; כשדיירי שכונות עוני אינם יכולים לחלום על היום בו יפגו לדירות עם תנאי קיום אנושיים - עשויה שיטתו של מאיר לחולל מהפכה.

שלושה מפעלים בארץ שיעבדו לפי שיטתו, אמר מאיר, "יכולים לפתור את מרבית הבעיות". בעיני רוחו הוא רואה כבר כיצד ייוצרו הדירות שלו בבתי-

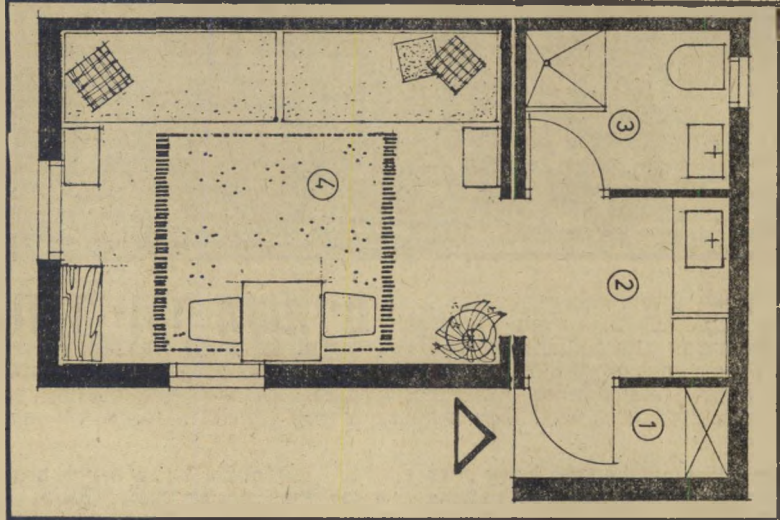
(המשך מעמוד 33)
הייצור. ניתן היה לייצר בעבודת צוות של חמישה פועלים בלבד, חדר אחד אחרי 16 יום כשבכל יום נוסף ייפלט חדר נוסף ממסלול הייצור.

כדי ליישם את הרעיון למציאות היה צריך כמונן להתגבר על כמה בעיות. היה צורך למצוא עגלות מתאימות שתי כלנה לשאת חדרים במשקל עד 25 טון ולעבור עימן מתחנה לתחנה במסלול הייצור.

היה צורך להתגבר על בעיות ייבוש מהיר של הבטון הייצוק ועוד אלף ואחת בעיות ייצור קטנות. אולם הבעיה העיקרית הייתה: איך להשתמש בצורת בנייה זו כדי לבנות לגובה, כדי לתבר קומה אל קומה?

מאיר מצא פתרון מקורי ביותר. הוא תכנן להשאיר בשעת יציקת החדרים שלו חללים בפניות במקומות קבועים. דרך חללים אלה יושלחו כשיעמוד הבניין על תילו כבלים ממתכת מהקומה העליונה אל היסוד, שם ימתחו אותם. בצורה זו תילחץ הקומה העליונה אל הקומה שמתחתיה וזו אל היסוד. כל הקומות ייהפכו למיקשה אחת ללא יציקה.

מאיר שיתף בסוד הרעיון שלו פרופסור לבנייה מהטכניון בחיפה, מהיר לרשום פטנט על המצאתו. כל הבדיקות החישוביות הוכיחו שזו המצאה אידיאלית. בייחוד לבנייה באזורים של אדמה כבדה ואזורי רעש אדמה. היא מקנה לבניין גמישות מסוימת, מונעת פיצוץ קירות או סכנת

דירת יחיד
זוהי תוכנית דירת היחיד היוקרה, המוצעת לחברי קיבוצים. הדירה מורכבת משתי יחידות נפרדות. האחת: חדר מגורים, השנייה: וזר שירותים המכיל מטבח, מקלחת ובית-שימוש, עם חזיונות מפרידות כמובן. חדרים אלה העשויים מקירות בטון בעובי של 7 ס"מ עשויים לשמש גם כחדרי ביטחון.

החרושת: "צריך להקים שלושה מפעלים בארץ: בצפון, בדרום ובמרכז. כל מפעל ייצר את החדרים על עגלות. כל צוות בכל מפעל יוכל לייצר דירה אחת ליום. חמש צוותות בכל מפעל, שיהיו בהם לא יותר מ-70 פועלים ייצרו 5 דירות ליום. זה 15 דירות ליום בכל הארץ. במאה ימים יהיו כבר 1500 דירות כאלה. העגלות עם הדירות יסעו אל מקום הבניה. שם יסירו מנופים את הדירות מהעגלות והעגלות יחזרו למפעל לסוף התור, כדי שיתחילו לבנות עליהן חדרים חדשים. את כל הנגב אפשר לבנות בשנה אחת בשיטה הזו. נכון, אלה לא יהיו דירות לוקטוס מהסוג שבונים בכיכר המדינה בתל-אביב. אבל הם יהיו פתרונות טובים מאוד לזוגות צעירים, להיאחזויות נחיל, לעולים חדשים".

מפולת. בצורה זו ניתן לבנות בניינים בגובה של ארבע קומות ויותר, כשבכל יום ניתן להרכיב קומה מוכנה על גבי הקומה שמתחתיה.

היה גם יתרון כלכלי בולט לשיטת בנייה זו. כל בנייה קונבנציונאלית אחרת מתייקרת בשיעור ממוצע של כ-12% בשנה, שהוא שיעור העליה במדד יוקר הבנייה. יוצא מכך שקבלן לוקח בחשבון שהבניין שהוא מתחיל לבנות היום יתייקר עד סיומו, בעוד שנתיים ב-24% לפחות. בשיטתו של אהרונסון גורם זה אינו קיים. הוא מבטיח לספק דירה תוך חודשיים מיום ההזמנה, הוא משיג את המדד הרעיון הסופי של התלכין הבנייה המתועשת, הושלם עליידי אהרונסון לפני עשרה חודשים. אבל זה היה רעיון בלבד. הוא היה חסר אמצעים כדי להפכו למציאות.

הלך אהרונסון הצעיר למשרד השיכון, הציג בפניהם את תוכניתו וביקש שיתנו לו לבנות דירות עבור משרד השיכון בשיטתו. אלא שהפקידים לא התלהבו כל כך מתוכניתו. הם ביקשו שיביא קודם חוות דעת של מומחי הטכניון על השיטה. "חוות דעת כזאת צריכה לעלות 30 אלף לירות", אמר מאיר, "אם היה לי סכום כזה, לא הייתי מחפש דרכים איך לעשות כסף בעזרת בניה מתועשת. חוץ מזה, הבדיקה של הטכניון יכולה לאשר או לא לאשר תיאוריות. אני רצייתי להר" כיה את תוכניתו בפרקטיקה".

ביקש אהרונסון שיתנו לו לבנות ל-דוגמא איבנה חדרים בשיטתו ולשלב אותם לדירה אחת. לא התיחסו אליו בריצינות. קודם כל מי הוא בכלל? הן הכלל טכנאי בנין, אפילו לא מהנדס. הוא מזה: מי עומד מאחוריו? אף אחד. דתו

חברים

Vionell

for the intimate care of the modern woman

מאירופה
לאשה
שאיכפת לה

vionell

הספרי האינטימי המיוחד המשחרר אותך מריחות ורגשות בלתי נעימים. VIONELL מבית BAC, גדול יצרני הדיאודורנטים המובחרים באירופה.